

Vestitorul

numelui lui Iehova

"Străjerule, cât mai este din noapte?"

Isaia 21.11

Anul 3

No. 1

Conținutul:

Nu vă lămeți

Plata lucrătorilor

Apare odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.
Isaia 43:12

© W.T.B. & T.S.

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

Revistă editată de două ori pe lună de

117, Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Funcționari:

J. F. RUTHERFORD, președinte W. E. VAN AMBURGH, secretar

IN ROMANIA RASPUNZATOR PENTRU EDITURĂ:
BERCEA VASILE BUCUREȘTI. Str. CRIȘANA No. 33

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Sfânta Scriptură învață clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dăătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creației sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS s'a făcut trup (a devenit om) pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; c'a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile (sau scopurile) sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor aceluia care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și a început să stabilească împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Cristos a început deja să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restaurați (regenerați) și vor trăi vecinic pe pământ.

Din cauza crizei financiare, revista pe anul 1934 va apare numai odată pe lună, amândouă articolele principale vor apare în acelaș număr. Prețul unui abonament anual va fi de 120 lei.

Rugăm pe toți abonații noștri de ași trimite reînnoirea abonamentului încă înainte de anul nou; aceia cari nu pot ași achita prețul abonamentului la trimiterea comenzii, vor achita până la 31 Ianuarie 1934.

Fiecare să-și dea silința ași achita, dacă se poate, prețul abonamentului pe întreg anul, deoarece cu aceasta se face mare economie cu speșele de poștă și ușurință atât abonatului cât și administrației.

ADMINISTRAȚIA.

Toți aceia cari studiază serios Biblia și cari, din cauza bătrâneții, infirmității sau din cauza situației grele nu pot plăti abonamentul acestei reviste, vor primi revista gratuit dacă o vor cere dela Societate arătând motivele lor. Cererea trebuie reînnoită în fiecare an.

Misiunea sa

ACEASTA REVISTĂ este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire martorilor lui Iehova. Ea călăuzește pe toți cititorii săi în studiul sistematic al Bibliei și trimite instructori pentru a ajuta pe toate persoanele sau pe toate grupele de persoane cari se ocupă serios cu studiul Bibliei. Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate instituțiile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se anestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

România:	Lei	120.—
Cehoslovacia:	Coroane	24.—
Franța:	Franci francezi	20.—
Belgia:	Franci belgieni	24.50
Statele-Unite:	Dol.	1.—
Canada:	Dol.	1.50

Adrese pentru comandă:

România:	Str. Crișiana 33, București 2
Cehoslovacia:	Tylova ul. 16. Praha-Smichov
Iugoslavia:	Visegradska ul. 15, Belgrad
Franța:	129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
Belgia:	66, rue de l'Intendant, Bruxelles
Statele-Unite:	117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada:	38-40 Irwin Ave., Toronto, 5, Ont.
Australia:	7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la

Societate.

(Această revistă apare în mai multe limbi).

Programul de radio

BORDEAUX, Radio-Sud-Ouest	Lungime de undă 237 m.
Luni	19.45—20.00
RADIO-NORMANDIE-Fécamp	Lungime de undă 223 m.
Marți	20.15—20.30
RADIO L. L. PARIS 0,8 kw.	Lungime de undă 370 m.
Vineri	20.15—20.30
RADIO TOULOUSE, 8 kw.	Lungime de undă 385,1 m.
Miercuri	19.00—19.15
RADIO-VITUS, Paris	Lungime de undă 312,8 m.
Marți	20.00—20.30
Joi	20.00—20.30
Sâmbătă	20.00—20.30
Duminecă	12.00—12.30
RADIO WALLONIA-BONNE ESPERANCE (Belgia)	Lungime de undă 230 m.
Sâmbătă	17.30—17.45
RADIO-TALLINN (Reval)	Lungime de undă 296,1 m.
Duminecă	16.30—17.30

„NU VĂ TEMEȚI“

„Așa că să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic tainuit care nu va fi cunoscut. Ce vă spun Eu la întunec, voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți depe acoperișul caselor.” — Matei 10:26, 27.

IEHOVA a clarificat pedepșii acelor, cari îl iubesc că prezentul este timpul pregătirii sale la război, și că lupta încurând se va da cu dușmanul și se va termina cu justificarea definitivă a numelui său. „Toate își au vremea lor... iubitul își are vremea lui, și urâtul își are vremea lui; războiul își are vremea lui, și pacea își are vremea ei.” (Ecles. 3:1, 8) Este vremea lui Dumnezeu, de a pune capăt nelegiuirii.

Pe mai departe Iehova a făcut cu totul clar unșilor săi prin Cuvântul său și împlinirea profeției sale că a așezat pe tron pe Împăratul său, și că guvernarea Lui a început; Împăratul se află în Templul său și își zidește organizațiunea; El a adunat la sine în Templu pe aceia, care sunt moștenitorii Împărăției; aceștia primesc învățătură în Templu și Dumnezeu îi învață; ei sunt făcuți martorii lui Iehova, pentruca să pună mărturie pentru Numele său, și ca martorii Lui trimiși în lume; mărturia lui Isus Christos a fost transmisă rămășiței credincioase care se găsește în Templu; și întrucât rămășița execută cu credincioșie poruncile Domnului întru punerea mărturiei, Diavolul este supărat din cale afară și caută să facă eforturi disperate pentru stărpirea martorilor. — Apoc. 12:17.

Afară de aceasta Iehova prin Cuvântul său a pus clar în vedere copiilor săi că toate cele scrise dinainte în Cuvântul său, a lăsat să se scrie spre luminarea, ajutorul și mângăierea rămășiței credincioase depe pământ, peste care a ajuns sfârșitul lumii; și că lumina aceasta s'a dat pentruca să poată da o mărturie inteligentă pentru Numele Lui. Transmiterea mărturiei acesteia are efectul că dușmanul își îndreaptă focul spre martorii credincioși, și acești martori credincioși necesită numai hrana spirituală pentru siguranța deplină a credinței, pentruca să-i convingă că stau pe partea potrivită și fac ceea ce este plăcut înaintea lui Dumnezeu. Pentru aceasta le vorbește Iehova: „Puterea ta, ca zilele tale! Nimeni nu este ca Dumnezeul lui Iesurun, El trece pe ceruri ca să-ți vină în ajutor, trece cu măreție pe nori. Dumnezeul cel vecinic este un loc de adăpost, și sub brațele sale cele vecinice este un loc de scăpare. El a izgonit pe vrăjmaș dinaintea ta, și a zis: Nimicește-l.” — 5. Moise 33:25—27.

Pentruca aceia, cari se află în Templu să fie asigurați, stă încă scris: „Celce stă sub ocrotirea Celui Prea Înalt, și se odihnește la umbra Celui Atotputernic, zice despre Domnul: El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred! Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciumă și de pustirile ei. El te va acoperi cu pencele Lui, și te va ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pământ este credincioșia Lui! Nu trebuie să te temi

nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua.” (Psalm 91:1—5) „Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el. Cum este El așa suntem și noi în lumea aceasta; astfel se face că dragostea este desăvârșită în noi, pentruca să avem deplină încredere în ziua judecării. În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârșită izgonește frica; pentrucă frica are cu ea pedepsa; și cine se teme n'a ajuns desăvârșit în dragoste.” (1. Ioan 4:16—18) Domnul a făcut posibil credincioșilor săi, ca să aibă o apreciere a acestor adevăruri scumpe date în Cuvântul său, și este datoria și privilegiul unșilor să arate recunoștința lor pentru aceasta.

Marile adevăruri care se cuprind în textul citat, chiar în zilele acestea au aplicare asupra poporului lui Dumnezeu, și unșii mereu trebuie să țină în minte lucrurile acestea. Rămășița unșă trebuie să aștepte cu siguranță, că va suferi persecuțiuni în timpul acesta de război și să sufere contrazicerile păcătoșilor; și întrucât războiul este din ce în ce mai aprins, astfel Domnul Dumnezeu prevede pe rămășița cu cele de lipsă, ca să o țină în picioare și s'o păzească. Rămășița trebuie să fie pemaidepartă convinsă despre aceea, că toate textele scripturale sunt în deplină armonie cu textele citate mai sus. Deci ținând seamă de aceste reguli întărite și neschimbate, pe care Iehova le-a însemnat în Cuvântul său ca o asigurare pentru noi, ca să explicăm mai cu amănuntul textul citat dinainte. — Matei 10 versurile 26, 27.

Este potrivit, ca mai întâi să curățim părerile greșite de până acum, pentruca aplicarea adevărată a textului scriptural să se prețuiască mai bine. Isus a îndreptat cuvintele acestea către ucenicii Lui, și numai către dânsii, ceea ce reesă cu totul clar din legătura textului. Într-un capitolul zecilea a Evangheliei lui Matei se îndreaptă spre ucenici și alți urmași credincioși ai lui Christos Isus, și îndeosebi către rămășița credincioasă. În explicările date până acum, cuvintele acestea din versurile 26 și 27 așa au fost aplicate cașicum împlinirea lor ar cădea pe timpul domniei lui Christos întru renașterea sau restatornicirea neamului omenesc. Isus a zis: „Așa că să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic tainuit, care nu va fi cunoscut. Ce vă spun Eu la întunec, voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți depe acoperișul caselor.” (Matei 10 versurile 26, 27) În explicarea publicată de mai dinainte a textului acesta scriptural, s'a zis: „In

cursul veacului de o mie de ani se vor înfățișa ucigașul cu cel ucis, dalornicul cu creditorul, hoțul cu cel pe care l-a furat, hulitorul cu cel pe care l-a hulit, pentruca lucrurile tănuite sau ascunse sau săvârșite pe ascuns să fie lămurite tuturor." — Vol. I a „Studiilor în Scripturi”.

⁷ Să se spună orice despre textul acesta, totuș se pare că nu există nici un motiv, pentruce să fie aplicat asupra tuturor oamenilor în timpul renașterii neamului omenesc. Se pare că nu este nici un motiv serios ca criminalul să fie înfățișat cu victima în cursul acestui timp. Dacă un om este învinuit că a săvârșit o crimă, și din pricina aceasta se înfățișează înaintea judecării, este o regulă a tribunalelor lumesti ca să-l înfățișeze cu victima sau cu cel pe care l-a păgubit, pentruca cei ce examinează cauza, să poată constata faptul real. O astfel de procedură nicidecum nu va fi de lipsă în cursul domniei de o mie de ani a lui Christos. Christos este Judecătorul drept, care cunoaște tainele inimii oricui, și El va constata faptele fără nici o greutate și fără ajutorul cuiva. Nimenea nu va putea mărturisi o minciună înaintea Lui, pe care s'o creadă.

⁸ Afară de aceasta se pare că nu există un motiv bun, că Domnul în cuvintele sale adresate ucenicilor le-ar fi descris în amănunt felul și modul procedurii sale de judecată în cursul domniei sale de o mie de ani, intrucât explicarea aceasta nu le-ar fi adus nici un adevărat folos și desigur că pentru rămășiță nu ar fi nici folositor și nici mângăeilor.

⁹ Pe maideparte nu ar exista nici o legătură între o astfel de examinare judiciară și între cuvintele Domnului îndreptate către ucenici pentru o explicare și edificare deosebită. Nu ar fi nici un motiv, pentruce Domnul să fi spus ucenicilor săi în legătura textului: „Nu vă temeți de ei!” Pentruce ar fi avut motiv ucenicii lui Isus să se teamă, de ceace ar putea să facă un ucigaș victimei sale, ori de soarta care l-ar ajunge pe criminal, ori că ce ar spune acesta dacă se va uita în ochii victimei sale? Dacă unul din consacrați, ar fi făcut în ascuns ceva rău fratelui său, atunci aceasta poate să iasă la lumină; dar nici aceasta nu se pare să fie aplicarea potrivită a textului. Chiar dacă aplicarea în felul amintit al textului ar îngrozi pe câțiva, ca să facă nedreptate în ascuns, totuș aceasta nu acoperă înșelesul lui adevărat. Că ceva se face în ascuns sau pe față, totuș Domnul în ambele cazuri cunoaște bine cauza.

¹⁰ Capitolul zecelea a Evangheliei lui Matei sunt niște cuvinte, pe care Isus le-a îndreptat numai la ucenicii săi, și exclusiv numai la dânsii; cum stă scris: „Apoi Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai săi... Aceștia sunt cei doisprezece, pe cari i-a trimis Isus, dupăce le-a dat învățăturile următoare... Și pe drum propovăduiți și ziceți: Impărăția cerurilor este aproape!” — Matei 10:1—7.

¹¹ Cuvintele rostite de Isus cu această ocazie erau profetice, și este evident că ucenicii Lui au împlinit profetia aceasta numai în mod începător sau în mic, și că împlinirea definitivă urmează în timpul prezentei de rămășiță, pe vremea, când sunt în curs pregătirile pentru bătălia zilei celei mari a Atotputernicului Dumnezeu, care va zdrobi organizațiunea lui Satan și va justifica Numele lui, Iehova. În cursul

celor zece ani s'a condus o campanie formidabilă, pentru a depune o mărturie pentru Numele lui Iehova, și anume îndeosebi dela anul 1931 încoace, când poporul lui Dumnezeu a câștigat cunoștința, că i s'a dat un nume nou dela Iehova, și că, ei de fapt sunt martorii Lui. Deatunci lucrarea de mărturie a luat un avânt pe maideparte. Intrucât lucrarea mărturiei a crescut în mare măsură, Satan și reprezentanții lui au luptat mai înfocat contra lucrării și persecuțiunea credincioșilor a devenit cu mult mai rea.

¹² În 1918 s'a întâmplat, după venirea Domnului la Templul său că dușmănia amară contra mesajului Impărăției și contra acelor care îl răspândeau, s'a ivit deosebit de aspru. Dela vremea aceea, arestările și persecuțiunile martorilor lui Iehova au continuat și elementele stăpânitoare a diferitelor națiuni pelângă aceasta au demonstrat o mare ură și nelegiuire. Aceasta este o exactă împlinire a cuvintelor lui Isus, pe care le-a îndreptat ucenicilor săi cu ocazia amintită, când a zis: „Veți fi urii de toți, din pricina numelui meu; dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.” — Matei 10:22.

¹³ Aceste cuvinte ale lui Isus nicidecum nu se pot aplica la judecata lumii în cursul domniei sale de o mie de ani și renașterea omenirii. Rămășița este cu totul conștientă, că cuvintele acestea sunt a se aplica la timpul prezent. Poporul Izrael corespunde „Crestinătății” și în țările „Crestinătății” trebuie să se dea mărturia și se și dea. Națiunile, care constituie „crestinătatea” sunt aceia, cari urăsc și persecută cu atâta răutate pe martorii lui Iehova; și Domnul dă clar de înșeles că persecuțiunea aceasta va dura până la definitiva terminare a vestirei mărturiei acesteia. (Vers 23) Să aștepte martorii lui Iehova altceva din partea reprezentanților lui Satan decât ură, infamie și persecuțiune? Isus a răspuns la întrebarea aceasta și a zis: „Ucenicul nu este mai pe sus de învățătorul său, nici servul mai pe sus de domnul său. Ajunge ucenicului să fie ca învățătorul lui, și servului să fie ca domnul lui. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Belzebul, cu cât mai mult vor numi așa pe cei din casa lui?” (Versurile 24, 25) Precum Isus a trebuit să îndure contrazicere și persecuțiuni din partea reprezentanților lui Satan, așa trebuie să fie expuși aceleiaș persecuțiuni și toți ucenicii Lui credincioși, precum a expus clar: pentrucă, dupăcum spune „ajunge ucenicului să fie ca învățătorul său și servului să fie ca domnul său”. Isus și-a păstrat credincioșia în mijlocul astfel de suferințe, și rămășița trebuie să facă asemenea.

F a p t e l e

¹⁴ În cap între reprezentanții vizibili al lui Satan, stă ierarhia romano catolică, și mare este numărul celor amăgiți de sub domnia acestei preoțimi romane. Trebuie să recunoaștem că există mulți catolici buni și sinceri, însă aceia, cari au organizat și au desfoltat ierarhia romană și cari o conduc în prezent sunt cruzi în cel mai înalt grad. Timp ce mai multe secole a necinstit așezământul acesta Numele lui Iehova și l-a hulit prin multele învățături false și felul corupt de procedură a sa, ce a avut ca ur-

mare, că milioane de oameni au fost abătuti dela închinarea adevăratului Creator, și au fost apucați mult de 1500 de ani, este o organizațiune politică, spre servirea creaturilor.

¹² Ierarhia romano-catolică care subsistă de mai cu toatăcă pretinde, că ar fi servitoarea lui Dumnezeu. Toate organizațiile politice sunt egoiste, dar ierarhia romană este mai mult decât aceasta. Cuvinte omenești nici nu pot descrie, cât de lipsită de scrupule, crudă și nelegiuită este organizațiunea aceasta. Ea se folosește de orice uneltiri ce numai se pot închipui și de metode ordinare politice, pentru ajungerea scopurilor sale. Ea caută să aducă sub slăpânirea ei toate națiunile unde își desfășură activitatea ei păgubitoare. Ea este o organizațiune comercială, care însemnarea „creștin” îl folosește pentru amăgire. Este destul de rău de a fi năpădit de spiritul comercial dar organizațiunea ierarhică romană face trafic în modul cel mai mărsav și nelegiuit cu sânge și carne omenesc. Ea despăte milioane de oameni cari îi sunt devotați și le jefuește drepturile lor sfinte își însușește prin înșelăciune și prin amăgire falsă banii și averile lor și organizațiunea aceasta de mare forță se întărește și activează cu ajutorul bogățiilor jefuite cu astfel de metode ordinare spre a cauza pagube omenirii. Ea este după nume ba chiar și de fapt religioasă, deoarece exercită ceremonii și formalități, fără să le pese, dacă aceste sunt sau nu sunt preserise de Scriptură. Ea lălmăcește Scriptura fals și intențional ascunde adevărul, ca să-și ascundă procedura ei nelegiuită. Aceasta în sine ar fi destul de rău, dar la aceasta se mai adaugă că religia ei este o defăimare a numelui sfânt al lui Iehova, și că organizațiunea se folosește la aceea, ca să preamărească nume a creaturilor, ceea ce Domnul Dumnezeu osândește cași pe o urciune. Ea are semnele caracteristice ale tatălui ei, și de Cuvântul lui Dumnezeu se caracterizează cu totul clar ca sămânța sau servul Diavolului. Următoarele cuvinte potrivite sunt citate din un tratat a unui profesor universitar bine cunoscut.

¹³ De aproape optsprezece ani am studiat și am urmărit precis sistemul papal aici în capitala națiunii. În cursul celor treisprezece ani din urmă am predat în diferite clase a unei universități istoria legilor canonice. Experiența câștigată cu ocaziunea aceasta mi-a adâncit convingerea, că biserica Romei în esențial este o împărăție universală de domniori, care cu afirmațiunea amăgitoare că este o religie își ascunde activitatea după un paravan. Ea șade pe spinarea fiecărei națiuni depe pământ, și își pune în aplicare legea ei proprie și autoritatea ei în țările acestea și între cetățenii țărilor acestora. Ea nu răspunde niciodată acelor cari o critică, dar caută prin boicot, amenințări, intrigi și prin abuz criminal a autorităților care procedează sub influența de amăgire, ca să cauzeze stărpirea criticilor. Toată activitatea acestei organizațiuni este condusă de autoritatea unui autocral care poartă o coroană întreită a Vaticanului, pe care nimeni nu-l alege, și care afirmă că domnește în baza dreptului divin.

¹⁴ Protestantismul, care a căutat odinioară să demascheze ierarhia romană, a renunțat la protest, și

prin lozinea falsă și înșelătoare, că orice preț trebuie să avem pace, și trebuie să existe unitate între biserica mama și ceilalți creștini au căzut într'un somn adânc. Satan a înăpălecat pe protestanți, și a lasat să fie spre oarea Numelui și Impărăției lui Iehova.

¹⁵ Prima minciună a lui Satan a fost: „Nu este moarte”; aceasta este o dispută a Cuvântului lui Iehova și o necinste a Numelui său. Reprezentanții lui Satan depe pământ, care au umblat în Numele lui Dumnezeu și al lui Christos, timp de mai multe secole au învățat că dacă moare un om, în realitate nici nu moare, ci dimpotrivă are un suflet nemuritor, care ar fi separat și deosebit de om; ei sufletul acesta merge în purgator sau în chinul iadului, dar probabil că unele suflete vin în cer.

¹⁶ Afară de aceasta reprezentanții lui Satan învață că rugăciunile oamenilor pământeni ajută și poate să aline suferințele acelor, care se chinuesc în purgator sau în iad. Aceasta a devenit pentru ierarhie un izvor de câștig, și noi știm că aceasta nu poate să fie după voia lui Dumnezeu. Aceste învățături false sunt defăimări pe Numele lui Dumnezeu, și milioane au abătut dela adevărul Dumnezeu. Dacă martorii lui Iehova vorbesc adevărul și citează Cuvântul lui Dumnezeu și prin aceasta arată că ei spun adevărul despre învățăturile false întocmite de oameni, atunci adevărul infuriază tare pe reprezentanții vizibili ai lui Satan, și ei combat lucrarea mărturiei în mod crud și nelegiuit: aceasta o fac în ascuns și pe față, și ei caută prin orice mijloace ce le-ar sta la dispoziție, ca să realizeze nimicirea marturilor lui Iehova și să le împiedece mărturia.

¹⁷ Roma este reședința pământescă a acestei organizațiuni religioase nelegiuite, și se pretinde înaintea lumii că ar fi reprezentanta lui Dumnezeu, dar de fapt organizațiunea amintită este o întreprindere comercială politică, care activează în mod egoist, ca să realizeze scopuri egoiste, și care necinstește pe adevărul Dumnezeu. În Italia martorii lui Iehova sunt persecutați și siliți să fugă și lucrarea lor de mărturie să o continue într-o altă parte a „Creștinătății”. În statul Bavaria (din corpul Germaniei), o întăritură a romanismului, a început persecutarea marturilor lui Iehova și după câteva ore după aceasta au fost făcute comunicări în gazetele catolice din America, ceea ce dovedește că ambele sunt în strânsă legătură cu cartierul principal din Roma. Martorii lui Iehova nu doresc să se dușmănească cu romano-catolicii, ca atari, deoarece nu acesta este lucrul lor. Martorii lui Iehova au primit însăreținerea ca să mărturisească adevărul Cuvântului lui Iehova, și ei fac pe oameni atenți la greșelile pe care le învață ierarhia catolică și alți învățați, care necinstește Numele lui Iehova; și ei fac aceasta pentruca oamenii să poată cunoaște adevărul. Ierarhia romană se codește să dea ascultare adevărului, deoarece cei ce conduc sistemul acesta sunt reprezentanții tatălui lor, a Diavolului, chiar așa cum declară Isus în Ioan 8:10—11. Intrucât învățăturile lor false nu le pot justifica în fața oamenilor inteligenți și deoarece se tem să nu piardă sprijinul multor oameni buni și sinceri, cari sunt ținuti încetuși în sistemele lor; pe mai departe pentru a orbi pe oameni față de adevăr și să-și ascundă nelegiuirea lor proprie, ie-

raria romană aduce și mai multă ocară pe Numele lui Iehova, întrucât pune în aplicare tot felul de minciuni și persecuțiuni răutăcioase contra aceluia care își dau silința cu seriozitate și sinceritate să vestească oamenilor adevărul cum stă scris în Cuvântul lui Dumnezeu.

Comuniști

²¹ Servii romano-catolici ai lui Satan au anunțat domnitorilor politici că martorii lui Iehova activează în diferite uneltiri politice condamnabile, pentru a răsturna stăpânirile actuale de pe pământ. Aceasta este o minciună infamă și nelegiuită. Acești reprezentanți ai lui Satan ridică învinuirea că martorii lui Iehova ar fi comuniști și socialiști, o învinuire, care este absolut falsă. Martorii lui Iehova lucrează sub porunca Domnului, și Societatea de Biblie și Tractate, ca reprezentanta organizației sale de pe pământ, trimite îndrumări pentru executarea acestui lucru. Societatea subsistă deja de mai mult ca cincizeci de ani, și niciodată nu s'a ocupat cu vre-o afacere politică. Dimpotrivă cei ce iubesc pe Domnul, cu rivăță împlinesc poruncile sale, și una din poruncile sale este: Să vă păziți neîntinați de lume. (Iacob 1:27) „Lumea” indică pe organizațiile politice, comerciale și religioase, cari împreună sunt active ca domnitorii vizibili ai lumii acesteia, și sub suprema conducere a șefului nevăzut a lumii acesteia, țin în mână frâul. Creștinul adevărat nu poate să ia parte la politică, chiar de se va ivi în orice formă. El trebuie să fie un martor al lui Iehova, și corespunzător acesteia să se abțină de la chestiunile politice. Cu privire la activitatea Societății, nu se poate indica absolut nimic, ce ar documenta că ar avea ceva legături cu vre-o organizație politică. Ea pășește (stă) fără rezerve pentru împărăția lui Dumnezeu de sub Christos și Împărăția aceasta nu este din lumea aceasta. — Ioan 18:36.

Comercianți ambulanz

²² Satan este acela, care a făcut un articol de comerț din neamul omenesc și a organizat un sistem mare politic și comercial, care asuprește îngrozitor pe poporul de rând, și a necinstit Numele sfânt al lui Dumnezeu. În diferitele state, orașe, localități și comune s'au introdus legi, care reglementează comerțul ambulant cu negoțuri și articole comerciale. Este bine cunoscut că legiuitorii, cari au făcut aceste legi, niciodată nu au urmărit scopul, ca să împiedece cumva predicarea Evangheliei Împărăției lui Dumnezeu. Numai în anii decurând trecuți, și îndeosebi de la 1918, dușmanul a scos la iveală legile din codicele de legi, și acuma le folosește ca o unealtă pentru persecutarea martorilor lui Iehova. Întrucât martorii lui Iehova se prezintă la oameni cu cărți, care conțin mesajul Împărăției, și deoarece de la oamenii, cari cumpără cărțile acestea primesc o sumă oareșcare, care este mai mică decât costul confecționării și transportului cărților, astfel, acești reprezentanți religioși vizibili ai lui Satan acuză pe acești predicatori credincioși ai Evangheliei Împărăției, că ei „ar fi făcut comerț ambulant fără auto-

rizație legală și lasă să fie arestați. În toate cazurile aceste arestări au fost întreprinse în urma plângerei sau la influența reușită a unui preot, și anume îndeosebi a unui din ierarhia romano-catolică. În urma acestor învinuiri false și nedrepte, în timpul din urmă mulți martori ai lui Iehova au fost injurați, tratați cu brutalitate și aruncați în temniță.

²³ În localitățile romano-catolice, de pildă în Plainfield, New-Jersey, martorii lui Iehova numai de aceea au fost arestați și întemnițați, că au distribuit niște anunțuri despre o conferință biblică; anunțul a fost o invitație adresată oamenilor să vie să audă cuvântarea. Cu toatecă nu era nici o dispozițiune a orașului, și nici vre-o altă lege, care ar fi interzis anunțul, totuș funcționarii poliției, fiind sub influența ierarhiei romano-catolice, au exercitat puterea polițienească și au pedepsit pe martorii lui Iehova. Când mai târziu judecata a achitat pe acești martori judecați pe nedrept, și atunci au amenințat funcționarii poliției, în ciuda legilor, cu arestare și temniță pe oricine, care ar veni în orașul lor să execute mărturia lui Dumnezeu.

²⁴ Un teatru în Plainfield, New-Jersey, a fost închiriat, ca să se țină acolo o conferință cu subiectul „Pentruce este astăzi intoleranță religioasă”. Înainte ce ar fi avut loc adunarea, șeful poliției, un catolic, s'a dus la proprietarul teatrului, ca să-l înduplece, să desfacă contractul de închiriere și astfel să împiedice ținerea adunării. Dar proprietarul a stăruit să nu piardă banii pentru chirie. Pe când martorii lui Iehova au distribuit locuitorilor de acolo un mic bilet, care a vestit vorbirea, un număr din ei au fost arestați și aruncați în temniță, și între aceștia era chiar și o soră bătrână de peste șaptezeci de ani. Îndată după aceasta din întâmplare am auzit, cum anumiți polițiști din Plainfield au tratat întrecolaltă chestiunea și conferința ce urma să se țină a doua zi de președintele Societății. Unul din polițiști, a spus celorlalți: „El (referindu-se fără îndoială la acela care va ținea vorbirea) mâine va fi aici, și i se va întâmpla ceea ce i se cuvine.”

²⁵ Cu ocazia conferinței amintite, fără să fi primit invitație de la cineva care are a face cu vorbirea și fără orice scuză sau vre-o bază, șasezeci de polițiști au apărut în teatrul acesta din Plainfield, sub conducerea unui funcționar mai mare de poliție; și toți oamenii aceștia, polițiști și agenți secreți, au fost înarmați cu revolvere grele și alte arme ucigătoare, între cari carabine, mitraliere și alte instrumente de omor. Ei s'au așezat pe bină și în toate colțurile teatrului, și în poziția aceasta au rămas în tot cursul conferinței. Înainte de începerea vorbirei, polițiștii au căutat să provoace pe vorbitor și pe ceilalți frați la discuții, întrucât au sperat ca astfel să găsească o scuză sau ocazie, ca să se folosească de armele lor. Vorbitorul și-a ținut cuvântarea, cu toatecă era înconjurat de mai mulți oameni înarmați. Pentru aceasta nu putea să aibă nici un motiv, numai acela, că au căutat să silească și să împiedece poporul să ia parte la conferință și să intimideze și să împiedece pe vorbitor. La sfârșitul conferinței doi polițiști se pare să se fi rușinat de procedura lor, și au zis vorbitorului: „Noi primim porunci, și trebuie să le executăm”. Aceste evenimente și multe fapte care servesc spre întărire, ce se pot

aminti aici, arată cu desăvârșire, că martorii lui Iehova sunt aceia, contra cărora își îndreaptă Satan și reprezentanții săi toată fărâdelegea, și că acești reprezentanți sunt hotărâți ferm, ca să nimicească pe aceia, cărora li s'a încredințat mărturia lui Isus Christos, chiar așa dupăcum Domnul a prezis aceasta. (Apoc. 12:17) Tot aceeaș clasă de oameni, cari au fost caracterizați de Isus ca fiii Diavolului, a numit pe Isus mai marele Diavolului și L-a persecutat în modul cel mai infam, și Isus a declarat că urmașii Lui trebuie să se aștepte la un asemenea tratament în timpul de față. Aceasta este adevărata interpretare a textului citat la începutul acestui articol, și textul trebuie să fie în deplină armonie cu legătura lui.

Înțelesul adevărat

²⁶ Apostolii lui Isus într'adevăr au suferit lucrurile pe cari le descrie Domnul în capitolul al zecelea a Evangheliei lui Matei, totuș este clar de tot, că numai în parte au împlinit ei profetia, și că împlinirea mai mare trebuie să vie peste urmașii credincioși ai lui Isus, cari pun mărturia finală înainte de Armagedon. Discuta cea mare pusă în vedere acuma creațiunei întregi este: Cine este Cel Prea Înalt și Suprem, Satan sau Iehova? Lumea prin purtarea ei arată că a luat poziție de partea lui Satan, și ea persecută pe martorii lui Iehova, fiindcă sunt vestitorii Numelui lui Iehova. Diavolul așiftă pe servii lui să facă persecuțiunea aceasta, ca să intimideze și să împiedece pe martorii lui Iehova, întru punerea acestei mărturii. Domnul Isus vorbește acuma rămășiței sale credincioase: „Așa că să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic tănuit, care nu va fi cunoscut.” (vers 26) Cu alte cuvinte, Isus încurajează pe rămășița credincioasă: „Nu vă temeți să vorbiți adevărul în prezența dușmanului și a reprezentanților săi. Domnul nu are nimic de ascuns. Adevărul trebuie să fie rostit! Ce auziți voi dela mine despre Împărăție, urmează să declarați pe față. Ce face Domnul, face pe față și cu sinceritate, și El arată lui Satan și hoardelor sale în prealabil, ce are de gând să le facă.

²⁷ Indrumând maideparte pe rămășița credincioasă, îi spune Isus: „Ce vă spun Eu la întunec, voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți depe acoperișul caselor.” (vers 27) Ce se înțelege oare sub cuvântul „întunec folosit în textul acesta? Desigur aceasta n'are nici o legătură cu nelegiuții, cu faptele săvârșite în întunec de tâlhari, ucigași și alți criminali. Domnul nicidecum nu se referă la aceștia. Cuvântul „întunec” folosit în textul acesta înscamnă singurătate. Deoarece Domnul a adunat poporul său la sine în Templu, acolo unde-i învață, sunt la El; și tot ceea ce se petrece aici înăuntru este necunoscut, ascuns și întunecat celor ce sunt dinafară. Clasa Templului constă din copiii lui Iehova, și ei sunt învățați de El, prin Christos Isus, Capul Templului. (Isaia 54:13) Acești credincioși se află la umbra Celui Atotputernic. (Ps. 91:1) În acest loc ascuns, și acest loc al singurătății, care pentru lume, îndeosebi pentru reprezentanții lui Satan este întunecat, învață

și sfătuește Domnul pe poporul său, despre ceea ce trebuie să facă. Acolo le descopere scopul său și îi trimite să le execute.

²⁸ Când Isus a fost cu ucenicii Lui, i-a învățat, și publicul (lumea) nu a știut ce-i învață. Ceea ce a vorbit ucenicilor săi, era necunoscut sau întunecat altor oameni. Rămășița credincioasă era risipită în toate țările; dar oricare cine petrece în singurătate, se găsește în Templu, deoarece credincioșii acolo au fost adunați de Domnul, și acolo primesc îndrumările Lui pentru dăușii, Isus Christos, Capul clasei Templului, îi așează în locul acesta ascuns de lume și le spune: Mergeți, și ce auziți în locul acesta, aceea trebuie să vestiți altora, da, să sfrigați depe acoperișul caselor.

²⁹ Adunarea rămășiței în Templu și învățătura ce i se dă acolo, nu este necesară pentru mântuirea ei. Atunci care este scopul anumit pentru adunarea ei în Templu? Sfânta Scriptură răspunde că rămășița a fost adunată în Templu, pentruca să pună mărturie. Ei au fost făcuți martorii lui Iehova, și lor li s'a predat mărturia lui Isus Christos, pentruca în calitate de astfel de martori să și știe ce să vorbească. Domnul învață acuma pe poporul său nu numai pentru zidirea, încurajarea, mulțumirea sau desvoltarea de sine a sa proprie. Învățătura o primește, pentruca amăsurat îndrumării sale să o folosească. Îndatorirea lor constă în aceea ca să predice Împărăția și să vestească oamenilor operele lui Iehova, și în Templu primește învățătura, pentruca lucrul acesta să-l poată face cu pricepere și potrivit, amăsurat voinței Domnului.

³⁰ Care sunt unele din adevăruri, pe care Domnul le-a descoperit acelor cari aparțin clasei Templului, și pe cari ei le-au auzit astfel la ureche? Intre aceste mari adevăruri, sunt următoarele: Iehova este Dumnezeu adevărat, și înțelesul Numelui său s'a lămurit copiilor săi; Christos Isus este justificatorul lui Iehova. În anul 1914 și-a luat puterea, a început domnia sa și pe Satan și oștile acestuia le-a aruncat jos din cer; în anul 1918 Domnul a înviat pe sfinții morți cu credincioșie, a zidit Sionul, anume organizațiunea principală a lui Iehova, pe rămășița credincioasă depe pământ a adunat-o la sine și i-a făcut o parte a clasei Templului, și acești au fost numiți martorii lui Iehova: există două mari organizațiuni, una este dreaptă, este organizațiunea lui Iehova, și cealaltă este nelegiuită, este organizațiunea lui Satan; suferințele oamenilor din prezent nu sunt venite dela Dumnezeu, ci sunt datorile activității nelegiuite a lui Satan și năzuinței sale disperate, ca toată omenirea s'o abată dela Dumnezeu; poporul Domnului în Templul său sfânt s'a adunat acolo pentru un scop anumit; Domnul în sfântul său Templu deosebește pe oameni, și aceasta o face intrucât lasă să li se vestească adevărul; și vestirea aceasta trebuie să se execute de rămășița, care își primește școală în Templu; pregătirile pentru bătălia zilci celei mari a Dumnezeului Atotputernic, în prezent sunt în curgere, și încurând se va deslănțui bătălia cea mare și se va sfârși cu nimicirea organizațiunii lui Satan, în care sunt cuprinse toate stăpânirile religioase, politice și comerciale depe pământ; ceice acuma se pun de partea lui Iehova pot să fie cru-

tași în timpul de mare străntorare: și Impărăția lui Dumnezeu de sub domnia lui Christos, este singura speranță a lumii.

²¹ Unde au învățat martorii lui Iehova adevărurile acestea? În locul ascuns, în locul, care lumii i se pare să fie ascuns sau întunecat, adică în Templul Domnului. Pentru ce au primit învățătura aceasta? Pentru că ei au fost scoși din lume ca un popor pentru Numele lui Iehova, pentru că ei să fie martorii Numei și scopului său. Pentru aceea a vorbit Isus către dânsii: „Duceți-vă și predicați pe acoperișul caselor, creceți apoi învățat aici în Templu; adică vestiți aceste adevăruri în lung și lat și faceți aceasta cu voioșie și pe față. Aceasta este în armonie precisă cu cuvintele lui Iehova și următoarea profeție a profetului: „Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii, și veți zice în ziua aceea: Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui, vestiți lucrările Lui printre popoare, pomeniți mărima Numei Lui! Cântați Domnului, căci a făcut lucruri strălucitoare: să fie cunoscute în tot pământul! Strigă de bucurie și veselie locuitorii a Sionului, căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Izrael.” — Isaia 12:3-6.

F r i c ă

²² Unii ar putea să pretezeze: „Dacă față de astfel de persecuțiune și luptă aprigă continuăm să mergem la popor și să le vestim adevărurile acestea pe față, atunci mă tem că putem fi nimiciți.” Aceasta este adevărat; și probabil că mulți dintre credincioși vor fi uciși, din pricina că vor vesti cu credincioșie mai departe adevărul pe care l-au auzit în locul de adăpost a Celui Prea Înalt. Isus natural că a știut dinainte faptul acesta, și pentru aceasta a și spus în profeția Lui: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în Gheena.” (vers 28.) Din cuvintele acestea trebuie să învățăm că unii din credincioși vor merge în moarte. Satan și servii lui vizibili și invizibili pot să ucidă pe martorii lui Iehova, și noi știm bine că ei de fapt și caută să facă aceasta — dar existența anumită a acestor credincioși nu o pot nimici. Numai marele executor al sentințelor lui Iehova poate să facă aceasta. Rămășița stă în fața întrebării deschise: Să ne temem de oameni, sau de Iehova Dumnezeu? În Proverbe 29:25 stă scris: „Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n'are de ce să se teamă.” Frica de oameni desigur ar prinde în cursă pe rămășiță.

²³ Întrebarea decisivă este acuma pusă clar în vedere fiecărui membru a rămășiței, și asupra acestei întrebări nu poate să fie nici cea mai mică îndoială. Toți cei ce fac parte din rămășiță, trebuie să privească în fața acestei întrebări curajos și cu toată încrederea. Moise a profetit că Iehova va ridica un alt profet, a cărui umbră a fost Moise. Petru a repetat profeția aceasta când îndată după Rusalii a predicat în Templu, și se împlinește în timpul prezent, în timp ce Domnul Isus Christos, marele Moise antitipic, profetul lui Iehova se află în Templu, ca să facă judecată. Pe membrii clasei Templului zace răspunderea, ca să-i fie ascultători: neascu-

tarea ar însemna nimicirea lor, cum declară apostolul Petru: „Și oricine nu va asculta de Prorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului.” — Fapte 3:23; vezi Vestitorul No. 11 din 1933.

²⁴ Fiecare membru al clasei Templului trebuie să dea ascultare desăvârșită marelui Profet și Judecător. O neascultare intenționată va aduce cu sine osândă; și această sentință de osândă nu va însemna numai moartea trupului, ci nimicirea definitivă a creaturii, adică sfârșitul absolut al existenței sale. Așa întonează Domnul situația plină de răspundere, în care se găsește rămășița. Întrebarea decisivă înaintea căreia stă astăzi rămășița, sună: Să ne temem că șbirii lui Satan pot să ne omoare, și fiind cuprinși de frica aceasta, să ne ferim ca mai departe să vestim cu curaj adevărul pe care l-am învățat de la Domnul din Templu? și dacă din pricina astfel de frică renunțăm să leșim afară și să mărturisim despre adevăr, atunci ce mai? Isus răspunde: „Ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în Gheena.” După aceea vorbește Isus despre îngrijirea ocrătoare a lui Dumnezeu cu privire la vrăbii ca o ilustrație a îngrijirii sale pentru cei ce alărnă de la El, și apoi adaugă încă următoarele cuvinte spre mângăierea rămășiței: „Cât despre voi, până și părți-știi cap, toți vă sunt numărăți. Deci să nu vă temeți: voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.” — Versurile 30, 31.

²⁵ Nu este privilegiul unui membru a rămășiței ca să spună altui membru a rămășiței ce cale să apuce și ce să facă. Nici un membru a rămășiței nu are întâietate față de cellalt, întrucât unul ar putea prescrie altuia ce să facă. Christos Isus Capul Templului, este Învățătorul, Profetul și Judecătorul, și El este acela, care învață glosa sau oastea rămășiței în Templu. El spune membrilor rămășiței ce trebuie să facă și pentru aceasta nu au de așteptat de la vreun frate al lor, ca să-i învețe cu privire la ceea ce ce să facă. Unii ar putea să spună: „Eu vreau să seriu la Societate și să întreb, că față de persecuțiunea cea mare la care suntem expuși, să continui, să fiu un martor pentru Domnul, sau nu. Să mă aștept la aceea, ca să fiu omorât, sau să mă port liniștit?” Nimic de la Societate nu are dreptul, ca să-ți spună, ce să faci. Dacă tu ești un membru a rămășiței, atunci ai primit de la Capul clasei Templului îndrumări clare și lămurite. Dacă-ți-ar spune cineva, ca să nu predici adevărul, aceasta nicidecum nu te-ar scuti de răspunderea ta personală. Christos, Capul Templului spune: „Ce ați învățat în Templu, duceți-vă și vestiți allora fără frică, neținând seamă de toate persecuțiunile și dușmăniile. Dacă voi iubiți pe Dumnezeu, atunci veți avea curaj în ziua judecării. (1. Ioan 4:17, 18) Este adevărat că puteți fi uciși pentru mărturisirea adevărului. Toți membrii rămășiței trebuie să experimenteze odată schimbarea lor. Toți apostolii credincioși au murit din pricina credincioșiei lor față de Domnul. Chiar și profeții înaintași ai lor au murit în urma credincioșiei lor față de Domnul. Isus a suferit și a murit deoarece era credincios față de Iehova; și membrii corpului său trebuie să-i urmeze pe urmașii pașilor săi.” — 1. Petru 2:21; 2. Tim. 2:10-12.

²⁶ Apostolul chiar spune: „Blandetea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape.”

(Fil. 1:5. Aceste cuvinte a apostolului, sunt sprijinite de următoarele cuvinte ale lui Isus: „Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți dar înțelepți ca șerpii, și fără răutate (blânzi) ca porumbeii. (Matei 10:16) Rămășița trebuie să procedeze cu chibzuință, mai mult decât toți ceilalți oameni de pe pământ. Ar fi o nebuție să ia parte la luptele politice a lumii acesteia. Rămășița marturilor lui Iehova nu are nimic a face cu aceasta. Ar fi o nebuție a spune tuturor celor cari sunt slujbașii lumii, pe care-i întâlnește că sunt dela Diavol și Domnul încurând îi va nimici. Cugetați-vă la însărcinarea voastră și predicați ceea ce sunteți îndrumați să predicați, și anume aceea despre care Isus declară: „Ce vă spun Eu la întunerec (în loc ascuns, în Templu), voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovădușiți depe acoperișul caselor.” Rămășița să transmită mărturia lui Isus Christos, și nu părerile greșite a unora, și nici să nu apuce o cale smintită și neînțeleaptă.

Cei ce cu credincioșie dau ascultare îndrumărilor lui Iehova, cu siguranță vor suferi persecuțiuni. Să moară din pricina credincioșiei întru mărturisirea adevărului, atunci în aceeași clipă vor fi schimbați la asemănarea Domnului mărirei. (1. Cor. 15:51--53) Rămășița numai dintr-un singur motiv petrece acum pe pământ, și motivul acesta este mărturisirea adevărurilor mari despre scopul lui Dumnezeu, pe care le-au învățat în Templu.

31 In continuare accentuând importanța împlinirii precise a poruncilor Domnului, a zis Isus, marele Profet: „Deaceia, pe oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui meu care este în ceruri; dar de oricine se va lepăda de mine înaintea oamenilor, mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui meu, care este în ceruri.” (Matei 10:32, 33) Aceasta nu înseamnă numai o mărturisire a credinței, că Isus Christos este Fiul lui Dumnezeu. Ba mai mult, este o mărturisire sau mărturie pusă în public și cu încredere, care arată marile adevăruri învățate în Templu dela Christos Isus, marele profet și Judecător. Pe de altă parte înțelesul acestui text cu privire la lepădarea Domnului, nu se mărginește simplu numai la o declarațiune publică împotriva Domnului și a împărăției sale. Faptele vorbesc mai tare decât vorbele. Dacă cineva din elasa Templului, după ce a învățat adevărurile mari, care acum sunt binevenite să fie predicate, le ține pentru sine în mod lăcuț, și evită ocaziile de a vorbi despre ele, și în același timp apucă o cale, pe care dupăcum socotește, nu este expus la critica din partea servilor Diavolului, astfel el se face vinovat de lepădarea Domnului amăsural textului, deoarece neglijează să dea ascultare poruncilor Domnului. Dacă tu vei fi citat înaintea justiției, sau oriunde îți se dă ocazie, ca să spui celor de față, că împărăția lui Dumnezeu de sub domnia lui Christos, este singura speranță a lumii, atunci spune numai aceasta cu curaj; totuși fă aceasta în mod pretenos, plăcut și cu convingere, pentruca cei ce te aud să aibă motiv să știe, că de fapt și crezi ceea ce spui. Ba să nu spună nimenea din rămășiță: „Eu cred așa și așa.” Mai de grabă să spună cei din rămășiță: „Eu am învățat dela Domnul, care dă lecții celor ce-L iubesc și-L servesc, că a sosit timpul

pentru întemeierea împărăției promisă în trecut de demult, și pentru aceasta aduce Satan atâtea strămătorări peste popoarele din lume. Impărăția lui Dumnezeu de sub Christos este singura speranță de mântuire pentru omenirea suferindă și singurul mijloc prin care poate să primească viață și fericire.” Natural că nu vei folosi exact aceste cuvinte, totuși să dai de înțeles că explicarea tă este dela Domnul și nu dela vre-un om, și că tu dai ascultare Domnului și nu vre-unei organizațiuni lumesti.

32 In împlinirea promisiunii lui Dumnezeu la sfârșitul lumii a venit o lumină mai mare, și lumina aceasta luminează pe poporul lui Dumnezeu, care a fost adus în Templul lui Dumnezeu, nu trebuie însă să se ascundă, ci trebuie să iasă afară, și ca martori ai lui Iehova, să ducă aceasta altora. Un alt ucenic a însemnal aceste cuvinte ale lui Isus despre chestiunea aceasta, dupăcum urmează: „El le-a mai zis: Oare lumina este adusă ca să fie pusă sub hanță, sau sub pat? Nu este adusă ca să fie pusă în sfeșnic? Căci nu este nimic ascuns, care nu va fi descoperit, și nimic lănuit, care nu va ieși la lumină. Dacă are cineva urechi de auzit să audă. El le-a mai zis: Luați seama la ce auziți. Cu ce măsură veți măsură, vi se va măsură; și vi se va mai da și mai mult. Căci celui ce are i se va da, dar dela cel ce n'are, se va lua și ce are.” (Marcu 1:21 -25) Domnul a dat poporului său lumina și lumina aceasta trebuie să o folosească ca o mărturie pentru Numele său și nu are drept să o ascundă.

33 Luca raportează despre asemenea cuvinte ale lui Isus, pe care la timpul său le-a îndreptat exclusiv ucenicilor săi și nicidecum altora, și cuvintele acestea arată că ele formează o învățătură pentru ucenici și acelora, care umblă pe aceeași cale; mai departe că după primirea învățăturii să se și folosească de ea. „El a început să spună ucenicilor săi: Mai întâi de toate, păziți-vă de aluatul feriseilor, care este fălărnicia.” Aceste cuvinte învederat că au a face cu judecata credincioșilor și celor necredincioși. Fălărnicia constă în aceea că cineva afirmă fals că ar fi cineva, ceea ce în realitate nu este, sau că el ascunde că ce este în realitate. Aceasta se arată prin felul purtării. Dacă cineva declară că este un martor al lui Iehova, atunci, pentru a luea în consecință, trebuie să pună mărturie despre ceea ce a învățat în Templul sau Locul de adăpost al lui Iehova. Iehova a ales din lume un popor de rămășiță pentru Numele său, și acesta sub nici un alt chip nu poate să procedeze cu credincioșie și consecvent, decât a mărturisi pentru Numele lui Iehova. Acești martori au primit învățătura în Locul ascuns sau în Templu, și apoi ies afară ca martorii lui Iehova și vorbesc cu autoritate; ei nu-și transmit mesajul lor propriu, ci mesajul, pe care i le-a încredințat Domnul. Dacă unul din martorii lui Iehova ar neglija sau ar refuza să facă aceasta, atunci s'ar face vinovat de fălărnicia amintită de Isus, și apoi Isus mai adaugă aceste cuvinte: „Nu este nimic ascoperit care nu va fi descoperit, nici ascuns care nu va fi cunoscut. De aceea orice ați spus la întunerec, va fi auzit la lumină; și orice ați grăit la ureche, în odăile, va fi vestit depe acoperișul caselor. Vă spun vouă pretenii mei: Să nu vă temeți de cei ceucid trupul, și după aceea nu mai pot

face nimic. Am să vă arăt de cine să vă temeți. Temeți-vă de Acela care, după ce a ucis, are puterea să arunce în gheonă; da, vă spun, de El să vă temeți." (Luca 12:1—5) Cuvintele textului citat înscamnă, că rămășița care obișnuiește să se adune în camerele sale sau în localuri de adunări, ca acolo împreună să cerceteze Cuvântul lui Dumnezeu, acolo constată lămurit, ce au de făcut — și acesta este adevărul descoperit lor prin Templu — după care datoria lor este, ca să urmeze poruncile Domnului, și ca martorii lui Iehova să dea în știre altora adevărurile acestea. Domnul se află în Templu cu îngerii Lui; și cel ce neglijează sau se codește să dea ascultare poruncilor sale, acela leapădă pe Domnul în fața îngerilor și a oamenilor. Domnul a impus clasei de rămășiță din Templu o îndatorire, întonează când spune: „Eu vă spun: pe oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor îl va mărturisi și Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu; dar cine se va lepăda de mine înaintea oamenilor, va fi lepădat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.” — Luca 12:8, 9.

40 Această expresiune scripturală nu privește pe oricine, care afirmă că ar fi un urmaș al lui Christos Isus. Cuvintele acestea se referă la oastea din Templu. Niciunul din clasa celor consacrați lui Dumnezeu nu se poate scuza cu aceea, că mărturisește numai cu cuvinte: „Eu sunt un creștin”, și crede că prin aceasta a mărturisit pe Christos Isus. Textul însoțitor a cuvintelor lui Isus arată lămurit că adevărurile acestea au fost descoperite clasei Templului, și o scăpare de a da ascultare poruncilor Domnului, și de a vesti cu curaj aceste adevăruri, este o lepădare a Domnului și a Impărăției sale.

41 Organizațiunea lui Satan este mai puternică și mai infamă decât s'ar putea descrie în cuvinte. Organizațiunea aceasta este hotărâtă cu tărie să stârpească pe martorii lui Iehova. Satan și ajutorii lui scot la iveală orice putere ce le stă la îndemână, de a realiza scopul acesta nelegiuit. Fără întoială, dușmanului îi va reuși să ucidă pe câțiva din credincioși; dar chiar și aceasta nu va înspăimânta pe martorii lui Iehova dela aceea, ca să dovedească ascultare absolută față de Domnul. Dacă membrii rămășiței au să cadă în mâinile lui Satan și a uneltelor sale, chiar atunci când ei scapă sau refuză să asculte de Domnul, atunci Cel rău i-ar „lovii” mortal. Dacă însă Satan ucide pe unii dintre credincioși, în timp ce își îndeplinesc datoria, cum li este poruncit, atunci cel rău „nu-i străpunge (lovește)”. Acestor credincioși a promis Domnul: „Deaceia nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul tău, pentru că zici: Domnul este locul meu de adăpost! și faci din Cel Prea Inalt turnul tău de scăpare.” — Psalm 91:9, 10.

42 Poporul credincios al lui Iehova este înconjurat de dușman și ajutorii lui răulăcioși. Acești bleșmați folosesc orice mijloace posibile, ca să îngrozească rămășița, s'o țină în lanțuri, a o intimidă, a-i inspira groază și s'o abată dela aceea, ca să transmită mărturia. Nu începe nici o întoială că pericolul cel mai mare este, de a li răni și omoril trupește; dar rămășița să țină în minte totdeauna, că Iehova i-a scos dintre națiuni ca să fie martorii Lui și să pună mărturie pentru Numele său; că le-a dat Nu-

mele Lui, și că Numele lui Iehova este un turn tare pentru ei. „Numele lui Iehova este un turn tare, cel neprihănit fuge în El și stă la adăpost.” (Prov. 18:10) Lucrul de mărturie, pe care Domnul l-a predat poporului său să se continue mai departe, și rămășița să se poarte în lucrarea aceasta cu o râvnă cuvenită fiilor lui Dumnezeu. Cei ce vor împărtăși cu Christos Isus măreția Impărăției sale, trebuie să fie martori credincioși și adevărați pentru Numele lui Iehova și să vestească cu curaj și cu bucurie ce au învățat în Templu dela Dumnezeu, și astfel vor avea parte la justificarea Numei lui sfânt.

Intrebări pentru studiul berean

- Alin. 1. Ce a descoperit Iehova și cui a descoperit, că ce scop are în timpul prezent?
- Alin. 2. Ce a descoperit mai departe cu privire la lucrurile deja efectuate și cu privire la situația din prezent, când martorii săi s'a predat executarea unui lucru?
- Alin. 3. Arată că hrana spirituală este de lipsă în timpul de față, și citează Scriptura ca o indicație la aceea, că Iehova a făcut îngrijire bogată pentru ziua aceasta.
- Alin. 4, 5. Dă alte texte, care servesc ca asigurare celor ce se află în Templu. Ce responsabilitate este legată cu aceea că acestora s'a dat o adevărată apreciere a promisiunilor Domnului?
- Alin. 6—9. Explică, dacă în mod logic textul tratat aici s'ar putea aplica așa cașicum s'ar împlini în timpul domniei de o mie de ani.
- Alin. 10—13. Către cine au fost îndreptate cuvintele lui Isus din Matei 10, și cui trebuie să servească de învățătură? Ce este de spus despre împlinirea lor în zilele apostolilor? Ce fapte dovedesc că aceste cuvinte, și îndeosebi expresiunea din versul 22, sunt a se aplica la timpul prezent? Cui să privească ucenicii lui credincioși față de cuvintele lui Isus în versurile 24 și 25, procedura, la care sunt expuși din partea reprezentanților lui Satan?
- Alin. 14—20. Citează unele învățături ale ierarhiei romane și unele dintre faptele infame de tot, prin care ea însăși s'a dovedit ca sămănta și servitoarea principatului vizibilă a lui Satan. Cu ce intenție este înmănată organizațiunea aceasta de a se pune pe minciuni și persecuțiunea răulăcioasă a acelora, cari caută să ajute altora să cunoască Cuvântul lui Dumnezeu. Cum a căutat această uneltă a lui Satan în mod ordinar și răulăcios, ca să pună pe martorii lui Iehova într-o situație grea față de guvernele actuale pămăntene? Ce fapte arată că acești martori în nici un fel nu sunt în legătură cu politica?
- Alin. 21. Cum a căutat uneltă lui Satan în mod nelegiuit ca să aducă în greutăți pe martorii lui Iehova cu guvernele actuale pămăntesti? Care sunt faptele care dovedesc că acești martori nu stău nicidecum în legătură cu politica?
- Alin. 22—25. Ce fapte aduc dovada că ierarhia romană prin reprezentanții săi se folosește în mare măsură de minciuni, și că fălmăcește fals legile țării, le disprețuiește și le vatămă, pentru ca să pedepsească pe aceia care sunt cunoscuți ca martorii adevărați ai lui Iehova, și că funcționarii de poliție, în ținuturile romano-catolice stau sub puterea lor.
- Alin. 26—28. Explică, pentru ce combate lumea adevărul, și persecută pe martorii lui Dumnezeu? Cum sunt a se aplica cuvintele lui Isus în versurile 26 și 27?
- Alin. 29. Pentru ce scop se adună și se învață rămășița în Templu?
- Alin. 30, 31. Care sunt unele din adevăruri care au fost spuse acelora din clasa Templului, pe care le-au auzit „la urechi”? Unde au învățat adevărurile acestea? Pentru ce scop au primit învățăturile?
- Alin. 32—34. Explică prin texte scripturale, dacă este cuminte, a aștepta sau a se teme, că viața este în pericol, dacă vestim adevărul în public și cu credincioși. Care este întrebarea hotăritoare ce se pune acum ca hotărire în fața rămășiței, și trebuie să se decidă poziția care trebuie ocupată de cei credin-

cioși. Ce este deci răspunderea cea mare ce întâmpină acuma pe rămășița, și care este rezultatul purtării apucate?

Alin. 35. Ar fi de lipsă sau potrivit, ca membrii clasei Templului să aștepte dela unii frați de ai lor, ca să-i învețe, ce cale să apuce și ce să facă? Pentru ce nu?

Alin. 36. Explică Matei 10:16 în legătură cu Filipeni 4:5 și cum sunt a se aplica textele aceste scripturale.

Alin. 37. Ce a cugetat Isus cu cuvinte „cel ce mă va mărturisii înaintea oamenilor” și „celce mă va lepăda înaintea oamenilor”? Numai cum poate cineva să dea ascultare de porunca Domnului cu privire la adevărurile învățate de Christos Isus în templu?

Alin. 38—40. Cum sunt a se aplica cuvintele raportate

de Marcu și de Luca, întrucât arată clar singura cale, pe care rămășița poate să procedeze consecventă și cu credincioșie, cu privire la lumina primită în Templu.

Alin. 41—42. Deoarece rămășița este lămurită cu privire la înțelesul ascultării și de urmările serioase a neascultării, astfel poate recunoaște ce scop urmărește Satan cu sforțările sale, pentruca prin persecuțiuni răutăcioase cu ajutorul reprezentanților săi să țină în puterea sa pe rămășița prin frică și măsuri excepționale. Ce purtare vor avea martorii credincioși ai lui Iehova, și pentru ce fac aceasta?

(W. T. din 1 Nov. 1933)

PLATA LUCRĂTORILOR

„Și orișicine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau feciori, sau holde, pentru Numele meu, va primi însulit, și va moșteni viața vecinică.” — Matei 19:29.

I EHOVA nu de aceea plătește plată servilor săi, că doar i-ar aduce ceva folos, ci pentru că sunt neprihăniți și sunt credincioși în devotament neegoist față de Numele Lui. Ei sunt drepti pentru că sunt în Christos și sunt îmbrăcați cu mantia dreptății. „Iată cum se va dovedi cinstea mea: de acum încolo, când ai să vii să-mi vezi simbria.” (1. Moise 30:33) Cei ce cu ocazia interogatorului Judecătorului din Templu, sunt recunoscuți ca aprobați, primesc mantia dreptății; și acestora li se dă cinstea, ca să strălucească în organizațiunea lui Iehova. (Matei 13:43) Numele lui Iehova este în mare măsură preamărit din partea tuturor acelor, care aparțin rămășiței; deoarece ei văd acuma, că justificarea numelui său este de cea mai mare importanță. Deoarece Regele și Impărăția Lui vor justifica Numele lui Iehova, astfel Impărăția ocupă primul rang între învățăturile Bibliei.

Isus a vorbit parabola despre Impărăție, și în parabola aceasta sunt amintiți stăpânul casei, lucrătorii, pe mai departe plata a câte denariu (cam 30 lei), care urma să se plătească fiecărui lucrător de seară, și administratorul, care achită plata. Aceasta este parabola cu „denariul” (trad. Nițulescu). Din îndurarea Domnului, Vestitorul va încerca să dea o explicare a acestei parabole. Parabola este o profecție și pentru aceasta nu a putut să fie pricepută de poporul lui Dumnezeu până ce nu s'a împlinit sau a ajuns în curs de împlinire. Pentruca cititorul să poată pricepe mai de grabă, că ce se va publica aici, chiar dela început să spună, că stăpânul casei din parabolă este Iehova Dumnezeu; ispravnicul este Domnul Isus Christos în Templu; lucrătorii sunt aceia, cari sunt în Templu să fie judecați, și cari sunt activi în serviciul Impărăției; simbria (plata) sau denariul este onoarea de a fi primit numele nou, pe care Iehova îl dă poporului său; timpul împlinirii este după venirea Domnului la Templu să facă judecata.

Prilejul pentru parabola aceasta se pare să fi fost o întrebare a apostolului Petru cu privire la condițiunile puse acelor, cari ar dori să intre în Impărăție; Petru a zis: „Iată noi am lăsat tot, și te-am urmat; ce răsplată vom avea?” (Matei 19:27) Răspunsul pe care Domnul l-a dat la întrebarea lui Petru, a destăinuit, că Domnul dă credincioșilor anumite lucruri, în timp ce se găesc încă pe pământ, și în sfârșit viață vecinică. Răspunsul Lui cum ra-

porțează Marcu, sună: „Nu este nimeni... care să nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii și holde, împreună cu prigoniri; iar în veacul viitor viața vecinică.” (Marcu 10:30) Prigonirile sunt experiențe de pe pământ și se întâmplă pe vremea astorfel de persecuțiuni, că se răsplătește și se primește însulit. Isus însuș a avut experiențe de chiar acest fel. Această împrejurare arată că parabola se împlineste, în timp ce credincioșii se află pe pământ; și viața vecinică se va primi la sfârșitul unei călătorii pământești cu credincioșie. Pentru a putea intra în moștenirea învierii, trebuie să fie cineva fiul lui Dumnezeu și să rămână credincios în timp ce petrece pe pământ. Fiul este acela, care moștenește cu Christos și are parte cu El la mărețiile și binecuvântările Impărăției. (Galateni 4:7; Rom. 8:17) În legătură cu parabola a zis Isus: „Dar mulți (nu toți) din cei dintâi vor fi cei din urmă, și mulți din cei din urmă vor fi cei dintâi.” (Matei 19:30) O documentare pe mai departe a faptului că cei din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi vor fi cei din urmă, se dă în cuvintele rostite de Isus în Matei 21:28—32. Aici primul fiu se codește să meargă totuș în sfârșit merge în vie, ca să lucreze. Atunci a zis Isus fariseilor: „Fiindcă Ioan a venit la voi umblând în calea neprihănirii, și nu l-ați crezut; și, măcar că ați văzut lucrul acesta, nu v'ați călț în urmă ca să-l credeți.” — Matei 21:32; vezi și Luca 13:26—30.

Parabola despre denariu se referă la aceia, care sunt chemați și au primit chemarea pentru Impărăție, și la aceia, cari au fost primiți în legământul pentru Impărăție. Această parabolă arată că: la un anumit timp vor fi mulți din acești murmurători, până când ceilalți cu bucurie vor executa ceea ce au primit din mâna Domnului. „Fiindcă Impărăția cerurilor se aseamănă cu un gospodar, care a ieșit din dimineață să-și întocmească lucrători la vie.” (Matei 20:1) Gospodarul amintit aici este Iehova. Isus a zis cu o altă ocazie: „În casa Tatălui meu sunt multe locuințe.” (Ioan 14:2) Aceștia sunt „casa credinței.” (Gal. 6:10) În Luca 14:21 vorbește Isus de acelaș gospodar „Dis de dimineață” când gospodarul a ieșit, ca să întocmească lucrători, cade pe un timp între zorii zilei și răsăritul soarelui. (Marcu 13:35) Iehova își începe lucrarea de cu vreme, pentruca toți lucrătorii să poată lucra o ziună deplină.

Atât Iehova, cât și Isus lucrează: „Tatăl meu lucrează până-acum; și eu de asemenea lucrez.” (Ioan 5:17. În anul 1918 a venit Christos Isus la Templu, ca reprezentantul oficial al lui Iehova, și „dis de dimineață” urma să fie îndată după aceea, adică în anul 1919, ceace de fapt era în zorile „zilei celei noi.” Chiar înainte de aceasta era timpul de întunecare și persecuțiune a poporului lui Dumnezeu, o persecuțiune, care a fost săvârșită în mod deosebit de sistemul de domnie mondială Anglo-American. În cursul acestui timp era trândav poporul lui Dumnezeu în ce privește vestirea Impărăției; aceasta se arată prin cele „zece fecioare” somnoroase care dormeau.

² Iehova marele gospodar, a voit ca clasa preumbrită prin Ioan să prorocesească din nou la multe noroade, neamuri, limbi și împărați. (Apoc. 10:11) Gospodarul a mers deci afară, ca să întocmească lucrători pentru lucrul acesta. Stă scris: „Vrednic este lucrătorul de plata sa.” (Luca 10:7) Cine seceră, primește plată, și strânge rod pentru viața vecinică, pentruca amândoi, atât cel ce samănă, cât și cel ce recoltează, să se bucure de o potrivă. (Vezi maldaparte 1. Cor. 3:8, 9; 9:17, 18) „Păziți-vă bine, să nu pierdeți rodul muncii voastre, ci să primiți o răsplată deplină.” — 2. Ioan 8; Apoc. 11:18.

³ Iehova totdeauna răsplătește pe aceia, sau dă plată acelora, cari îl servesc cu credincioșie, și cari sunt indemnți de iubire să facă serviciul acesta. (Evrei 6:10) El a știut ce salar va plăti la timpul plății. El stabilește salarul acesta, și lucrătorii sunt învoiți cu mulțumire la aceasta. — Romani 9:16.

⁴ Lucrătorii au fost întocmiți ca să lucreze în via gospodărilor. Via cea frumoasă stă „în ziua aceea” sub îngrijirea lui Iehova, și ziua aceasta începe cu instalarea lui Christos Isus ca Împărat. „În ziua aceea, cântați o cântare asupra viei celei mai alese: Eu Iehova sunt păzitorul ei. Eu o ud în fiecare clipă: Eu o păzesc zi și noapte ca să n-o vatăme nimeni.” (Isaia 27:2, 3) Aceasta arată că gospodarul este de față și se învârtă prin vie și între vie și piață și în toate orele zilei își păzește via. Timpul culesului viei a sosit și strugurii viței trebuie să fie culeși și să fie pregătiți în diferite chipuri, pentruca gospodarul să-i poată folosi pentru piață. Via este organizațiunea pământesească a lui Iehova, care din îndurarea sa aduce roadele Impărăției. Aceasta este lucrarea Elisei, care constă din predarea roadelor Impărăției, adică întru punerea mărturiei, pe care Iehova a predat-o lui Christos Isus, și care asemenea a incredințat-o acelora, care sunt membrii organizațiunei pământesti a lui Iehova. Lucrătorii credincioși în vie, cari aduc la iveală roadele Impărăției în spre gloria lui Dumnezeu, stau în favoarea Lui.

⁵ Cuvintele parabolei ne aduc aproape cugetul că la lucrătorii, cari au fost întocmiți mai întâi ca să meargă în vie, era foarte tare cugetul la răsplată. Ei au privit îndeosebi cu mare așteptare la răsplată vieții vecinice. „S'a învoit cu lucrătorii, cu câte un leu (denariu) pe zi, și i-a trimis la vie.” (Matei 20:2) Justificarea numelui lui Iehova, care hotărât de tot este cauza cea mai importantă, pe atunci încă n'a fost cunoscută din partea acelora, cari au fost trimiși în vie dis de dimineața. Iehova a stabilit ca plată un „leu” (după trad. nouă) sau un

„denariu”. „Denariul” era o piesă de argint în valoare de cea 30 lei. Lucrătorii cari au fost chemați și trimiși la început, mai întâi au trebuit să se pună jos și să socotească speșele și în sfârșit să se învoiască la aceea ca să facă voia lui Dumnezeu. Aceasta arată că nimenea nu este silit să meargă în vie; din contră se face o chemare, care trebuie să fie primită cu bucurie. Cam în anul 1919 a născut Sionul, organizațiunea lui Dumnezeu pe copiii ei, și copiii aceștia sunt lucrătorii cari au fost trimiși dis de dimineață. Deoarece lucrătorii nu puteau să aducă gospodarului nici un folos, astfel salarul ce li s'a plătit este un dar dela Iehova, pe care li-l plătește în timp ce petrec încă pe pământ, și anume la sfârșitul unui timp hotărât, în cursul cărui timp ei se ocupă cu interesele Impărăției. Toți lucrătorii primesc la terminarea timpului una și aceeași plată, cu totul indiferent, cât timp au fost ocupați cu serviciul, și au lucrat în via gospodărilor.

⁶ La conferința din Cedar Point, Ohio în anul 1919 a îndreptat Iehova atenția poporului său de legământ asupra înțelesului și importanței lucrării Elisei. Aceia cari atunci au primit chemarea pentru Impărăție și serviciu, s'au învoit să intre în serviciul nou deschis atunci. Cu toată încă nu s'a înțeles justificarea numelui lui Iehova, totuși mai totdeauna s'a dovedit că lucrătorii trebuie să fie soli nefericiți ai Impărăției, cari în urma devotamentului lor iubitor față de Iehova au lucrat în câmp. Lucrătorii în lucrarea Elisei, în măsură ce au înțeles lucrarea aceasta, s'au învoit să lucreze „până-când ține ziua.” (Ioan 9:1) Pentru aceasta Domnul i-a întocmit la lucru în via sa, pentruca să poată aduce roadele Impărăției. În anul 1919 poporul de legământ al lui Dumnezeu a început o activitate din casă în casă pentru a câștiga abonați pentru revista „Golden Age”, „Watch Tower” din 15 Sept. a acestui an, pag. 281 dădu îndrumări cum să se facă lucrarea aceasta. Acesta a fost începutul lucrului Elisei, și este așadar timpul, care în parabolă se indică cu „dis de dimineață.” Parabola începe așadar în anul 1919 după Christos.

⁷ Marele gospodar își îndreaptă atenția asupra altora, cari stăteau trândavi pe piață. „A ieșit pela ceasul al treilea, și a văzut pe alții stând în piață fără lucru. Duceți-vă și voi în via mea, le-a zis ei, și vă voi da ce va fi cu dreptul, și s'au dus.” (Matei 20:3, 4) Ceasul al treilea este către 9 ore înainte de masă. Aceasta corespunde începutului „zilei”, adică 8 Septembrie 1922, și se caracterizează prin un congres al poporului de legământ al lui Dumnezeu, în Cedar Point, Ohio. Atunci se puteau angaja pentru lucru mai mulți lucrători, cum indică procedeul gospodarului; gospodarul a dorit să-și mărească lucrarea și ca să se producă mai multe roade. Cum arată ilustrația, ei ce stăteau în piață fără lucru erau iudei, au închipuit așadar pe cei născuți de spirit, cărora le-a sunat chemarea la lucru în via Impărăției. Imprejurarea că ei stătură în piață, arată că ei au dorit să-și ofere serviciul contra plată, și erau gata să lucreze. Ei nu erau încă în legământul pentru Impărăție. Aceștia sunt bine ilustrați prin Rut, care trebuia să fie „vândută”, ca să aducă rod. (Rut. 4:1—10) Pe vremea aceea a cunoscut prima dată poporul lui Dumnezeu

că Christos Isus se află în Templu să facă judecata. Gospodarul a vorbit cu poporul său de legământ prin Capul Templului, care a voit să ițire atunci în serviciu, și a zis: „Duceți-vă și voi în via mea.” Clasa „servului credincios și înțelept” ilustrată prin Mardocheu și Naomi, a repetat această somațiune către clasa Estera și Rut. Această îndrumare a Domnului care s'a dat la congresul din anul 1922, s'a indicat și prin revărsarea spiritului sfânt peste toată carnea, adică peste toți aceia, cari se angajează în serviciul Templului. (Fapte 2:16-18) Acelora, cari au fost invitați atunci ca să meargă în vie, nu li s'a promis vre-un salariu hotărât, întrucât aceasta s'a lăsat la bunăvoința Domnului, a marelui gospodar. O parte a zilei a trecut deja, și nu s'a făcut tocmeală, despre plata ce vor primi pentru lucrul din restul zilei. Indemnul pentru intrarea în serviciu trebuia să fie dorința, de a putea exercita un serviciu plăcut Domnului. T. de V. din 1923 a publicat parabola despre „mine” și „talanti”, și tot în acelaș an dădu Domnul poporului său o pricepere a cuvintelor „bucuria Domnului” despre întemeierea Impărăției și despre cinstea și mărirea, ce va aduce aceasta Numelui lui Iehova. Parabola arată că aceia cari au fost deja întemiiți, nu au umblat pe calea lor proprie; „ci ei au mers acolo”, în serviciul pentru Impărăție; astfel au intrat în „bucuria Domnului”. De la 1922 încoaace ocaziile de serviciu s'au mărit foarte. Lucrul a fost organizat mai bine, și la sfârșitul acestui an în Statele Unite erau în activitate 676 pioneri și ajutori de pioneri, față de 463 ai anului trecut. Clasa Estera și Rut, s'a înrolat acuma în rândurile acelor care constituiau pe clasa Mardocheu și Naomi, adică a „servului înțelept și credincios”, și prin urmare au devenit o parte esențială a „viei celei mai alese” a lui Iehova, care a produs roadele Impărăției. Faptele par să dea clar și lămurit de înțeles, că ceasurile corespund anilor, adică începând cu anul 1919 și continuând până la sfârșitul unui timp anumit.

11 La ceasul al șaselea, sau pela „ora doisprezece”, gospodarul a ieșit din nou și a angajat mai mulți lucrători și i-a trimis în via sa. (Matei 20:5) Aceasta corespunde așadar anului 1925 dacă după regula indicată mai sus socotim câte un an pentru un ceas. Revista din anul 1925 a dat mai întâi o explicare despre „Mantia dreptății”, și despre „hainele mântuirii” și în Mai a apărut articolul „Nașterea unei națiuni”, care a cauzat o mare mișcare între poporul lui Dumnezeu; și a îndemnat pe alții să intre în serviciu. Apoi a urmat conferința cea mare dela Indianapolis, unde Domnul dădu poporului său o înțelegere despre împlinirea pederplină a profeției despre revărsarea spiritului sfânt, că adică aceasta a avut loc dela venirea Domnului la Templul său. În Decembrie 1925 a publicat Revista articolul „O chemare la fapte”, și în urma acestuia consacrații cu zel s'au pus pe lucru. Domnul a continuat să lămurească pe poporul său și în Februarie 1926 a primit învățătura despre aceea că, Iehova își va face un nume. Clasa Impărăției a învățat că socotirea zilelor și multele vorbăreii despre cronologie erau nepotrivite, și că serviciul trebuie să se facă de bunăvoie și cu bucurie, fără sa se lină seama de timpuri. Atunci s'a ajuns la cu-

nostința că Domnul este în luptă, și că rămășița poporului său, care acuma a fost descoperită ca atare, trebuie să lupte împreună cu El. În cursul anilor 1925 până la 1926 a crescut numărul pionerilor și a ajutorilor pioneri, singur numai în Statele-Unite, la 727, cari erau încontinuu acțivi în serviciul extern. Faptele acestea binecunoscute, acuma și citate aici arată, că se potrivește parabolei.

12 Noi cităm mai departe, ceace parabola citează pe mai departe despre gospodar și procedura lui. „A ieșit iarăș pela ciasul al șaselea și al nouălea, și a făcut la fel.” (Matei 20:5) Vedem așadar că pela ceasul nouălea sau la trei după masă iarăș au fost trimiși alții în câmp sau în via Domnului. Cu toate că era timpul înaintat, lucrătorii și lucrul s'au mărit dela acel timp încoaace. Aceasta corespunde anului 1928, când la o conferință a poporului lui Dumnezeu, s'a dat „Declarația publică contra lui Satan și pentru Iehova” și transmisă de lucrătorii din vie ca o mărturie națiunilor depe pământ. Acesta a indicat timpul vărsării potirului al șaptelea. (Apoc. 17) În acelaș an, în anul 1928 s'a desființat „Secția serviciului de peregrini”, și în locul lor s'au pus „conducătorii regionali de serviciu”, pentruca serviciul să fie organizat mai lucrativ și lucrarea să fie lărgită. În cursul acestui an a crescut media lunară a numărului pionerilor și ajutorilor pioneri lucrători în vie, în Statele Unite și teritoriile atârnaătoare, la 1766. Începând dela acel timp răspândirea mesajului Impărăției a crescut foarte tare, și în 18 Noembrie 1928 a început seriile de radio Watch Tower pentru difuziunea mesajului Impărăției cu douăsprezece stațiuni de radio. Numărul lucrătorilor a crescut, și lucrătorii au mers în vie, unde, cum arată parabola, li se spune din partea gospodarului: „Și vă voi da ce este cu dreptul.” Cei ce au intrat în serviciu în acest timp din urmă, au recunoscut că timpul de lucru este scurt; ei erau recunoscători pentru serviciu și mai mult s'au euețat la Numele lui Iehova și la onoarea pe care I-o pot ei aduce, decât la răsplata personală, pe care o vor primi ei înșiși.

13 Natural că „ziua” parabolei a devenit tot mai scurtă. „Când a ieșit pela ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alții stând în piață, și le-a zis: Dece stați aici toată ziua fără lucru? Ei i-au răspuns: Pentrucă nu ne-a tocmil nimeni. Duceți-vă și voi în via mea, le-a zis el, și veți primi ce va fi cu dreptul” (Matei 20:6, 7) Aceasta a trebuit să fie cam pela sfârșitul ceasului unsprezecelea, deoarece despre lucrătorii cari au intrat acuma, se spune, că „numai un ceas au lucrat”, adică ceasul al doisprezecelea. (Citește versul doisprezecelea a parabolei) Acesta corespunde anului 1930 după Christos; Revista a publicat în anul acesta consecutiv articolele despre „Casa regală a lui Iehova” și în ele a clarificat din îndurarea Domnului atât de clar ca niciodată mai înainte, conceperea, chemarea și ungerea acelor, care formează casa lui Iehova. Apoi au urmat în acelaș an articolele despre aducerea roadelor Impărăției „Via cea mai aleasă”, „Cine sunt martorii lui Dumnezeu?” „Campania sa” și o explicare a profeției „Apocalips” în cele două cărți „Lumină”. Acuma nu era timp pentru a lăsa mâinile să slăbească; Revista pentru aceasta a stabilit la înce-

putul anului anumite „săptămâni speciale de servicii“, pentru a vesti Împărăția. S'a stabilit cotă (pentru a se plăti la ființă) și anume pe baza lucrului, efectuat în cursul anului 1930; și cota aceasta a indicat cât lucru să se facă în cursul anului 1931. Neîntrerupt s'a dat silința pentru a contribui la mărirea lucrului, de a transmite poporului mesajul Împărăției spre preamărirea N numelui lui Iehova. În acest timp se păru că un număr mai mare a participat la cina memorabilă și la conferințe decât aceia cari au luat parte la campania din casă în casă. Starea aceasta este descrisă în parabolă cu cuvintele, gospodarul „a găsit pe alții stând în piață, și le-a zis: Dece stați aici toată ziua fără lucru?“ (Matei 20:6) Ei au fost făcut atenți asupra faptului că erau trândavi. Fără îndoială Domnul a îngrijit lucrul său atunci, întrucât a îndemnat trimiterea Buletinului din Decembrie 1930 (german) către toți abonații Revistei și afară de aceasta mai cu seamă conducătorilor de servicii: acest buletin dădu îndrumări pentru organizarea serviciului pe anul 1931. În felul acesta se potrivește evenimentele, pe care Domnul a lăsat să aibă loc în ceasul acesta în parabolă.

11 Aceia însă, cari stătură trândavi, au răspuns „Pentru că nu ne-a întocmit nimeni.“ Satan înca nu a folosit unealta sa, pe „servul rău“ la aceea, ca să înduplece pe acești trândavi să combată lucrul de mărturie a Domnului. În ediția din 1931 a Revistei s'a lămurit poporului lui Dumnezeu primădată „Omul fărădelegii“. Literatura Societății încontinuu a apelat la ocaziile crescânde a serviciului, și de atunci încoace încă mulți alții au intrat în servicii. În felul acesta Domnul a adus pe mai mulți în legământul pentru împărăție și în serviciul său. Lucrarea a fost în așa măsură mărită, încât pe la sfârșitul Decembrie 1930, 150 de stațiuni de radio au început să răspândească mesajul Împărăției prin transmiterea electrică a plăcilor vorbitoare; și chiar și lucrul din casă în casă cu mesajul în formă tipărită, a devenit din ce în ce mai mare. De la 1930 până la 1931 numărul pionerilor și ajutorilor de pioneri, care au lucrat în vie, s'a ridicat în Statele Unite și Teritoriile atârănătoare la 2272. Pe la sfârșitul anului 1930 a început poporul lui Dumnezeu să fie lămurit cu privire la faptul, că justificarea N numelui lui Iehova este lucrul cel mai important, și că aceasta se accentuează deosebit de tare în cărțile „Profeție“, „Lumina“ și „Justificare“, astfel aceia, cari au intrat în servicii la „ceasul unsprezecelea“, cu greu s'or fi cugelat la plată, ei îndemnul cel mare pentru dânșii de a intra în lucrul viei și să stăruie în el, era dorința de a avea o parte la justificarea N numelui lui Iehova.

Ziua de plată

12 Faptele bine cunoscute întâmplate de la 1920 până la 1931, corespund oarelor zilei amintite în parabolă. Legea lui Dumnezeu a stabilit că lucrătorul la sfârșitul zilei de lucru trebuie plătit. (3. Moise 19:13) Gospodarul, natural că și-a urmat legea sa proprie, și pentru aceasta spune mai departe în parabolă: „Seara, stăpânul viei a zis ispravnicului său: Cheamă pe lucrători, și dă-le plata, începând

de la cei de pe urmă, până la cei dintâi.“ (Matei 20:8) Răsplătirea lucrătorilor la sfârșitul zilei nu a dat de înțeles că nu mai este lucru. Împlinirea parabolei despre ziua de plată, nu dă de înțeles că lucrul s'ar fi terminat în vie. Ba mai mult se arată că aceia, cari primesc plata cu bucurie și apreciere, sunt aceia, cărora Domnul le transmite lucrarea de acum încolo, să pună mărturia până la sfârșit și deacum încolo până la bătălie și în bătălia Armagedonului să efectueze lucrarea.

16 Leul sau denariul a reprezentat ceva de preț, care s'a primit din mâna stăpânului, Iehova, ca răsplată sau simbric: nu este ceva ce ar fi meritat cineva și pe care-l poate pretinde pe drept. Fără îndoială, acesta ar fi fost cazul barem la aceea, cari au lucrat în „ceasul al unsprezecelea“, cu toate acestea tot ce s'a plătit, a fost și este un dar a marelui gospodar, către aceia cari au lucrat în via sa. Răsplata aceasta se plătește lucrătorilor în timp ce petrec încă pe pământ, și nu după ce au ajuns în cer. Plata se plătește la o anumită vreme, când este în curs lucrarea, de a aduce roadele Împărăției. Toți aceia, cari lucrează cu sârguință în via Domnului la sfârșitul acestui timp deosebit, primesc aceeaș sumă, anume un denariu, fără a ținea seama la aceea, căl timp au activat în lucrarea Domnului. Aceasta este o dovadă pe mai departe, că ei nu primesc plata lor în vedere, că ar fi adus Domnului oareșcare folos, ci dimpotrivă că ei au primit plata ca un semn al bunătății lui Iehova; și aceasta exprimă relația cordială ce există între creatură sau lucrător și marele stăpân. Legea lui Iehova nu numai aceea a stabilit că la finea zilei de lucru să se plătească salariul lucrătorului, ci afară de aceasta și aceea, ca să nu se facă nici o deosebire. „Să nu cauți la fața săracului, și să nu părtinești pe nimeni din cei mari.“ (3. Moise 19:15) În via Domnului, cum arată faptele, sunt lucrători în diferite poziții, anume funcționari, vestitori, vorbitori, învățători, organizatori, pioneri, ajutoari de pioneri, lucrători de grupe, și mulți cari în urma împrejurărilor, în afară de puterea lor, numai puține oare din ziuă pot să activeze în serviciul de pe câmp. Mulți lucrători de grupă, cari partea cea mai mare a timpului lor trebuie să-l folosească la aceea, ca să se îngrijească de hrană și cele de lipsă pentru sine și cei ce atârână de el, numai puține oare pot să folosească în săptămână pentru serviciul anumit al viei. Când apoi amăsural regulei stabilite divine a sosit timpul plății, toți, fără considerare la poziție pe care au ocupat-o în vie, să aibă parte de acelaș tratament. Deci fiindcă toți au fost tratați la fel, atunci ei, dacă ar fi avut cugelarea potrivită și aprecierea cuvenită, atunci natural că împreună trebuia să se bucure. „Cine seceră primește o plată, și strânge roada pentru viața vecinică; pentru că și cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure în acelaș timp.“ (Ioan 4:36) „Cel ce sădește și cel ce udă sunt tot una; și fiecare își va lua răsplata, după ostentala lui. Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, câldirea lui Dumnezeu. (1. Cor. 3:8, 9) Iehova se îngrijește ca toți să fie tratați cu dreptate și fără părtinire. Ce a dat sau a plătit Iehova, cum reesă din fapte, poporului său în măsură egală sau fără a părtini pe cineva?

„Numele nou“

„Faptele întru împlinirea parabolei profetice: arată că „dis de dimineața“ corespunde anului 1919 după Christos, și acesta a fost începutul lucrării Elisei după venirea Regelui la Templu. Dacă ceasul îl socotim cu un an, ce se arată prin faptele enumerate mai dinainte și se întărește prin Scriptură, astfel „seara“ sau sfârșitul ceasului al doisprezecelea (Matei 20:8) anume timpul amintit în parabolă se sfârșește în anul 1931. Parabola arată că „seara“ este timpul, când Iehova rostește o sentință judecătorească asupra acelor, care fac parte din Casa Lui; și sentința aceasta este anunțată în reprezentarea lui Iehova de un funcționar al său instalat legal, Christos Isus, care în parabolă apare ca un ispravnic. Această judecată a Domnului se referă deosebi la Casa lui Dumnezeu. (1. Petru 4:17) La timpul hotărîit, stăpânul viei, anume proprietarul „viei celei mai alese“, adică Iehova, dădu directivele ceace trebuia să se facă. Aceasta este întărită prin Scriptură. Citim în 1. Cor. 11:3, că Dumnezeu este capul Christosului, prin ce se arată că Dumnezeu dă îndrumările sale funcționarului său suprem, Christos Isus. Iehova nu vine în atingere directă cu lucrătorii, ci prin „ispravnicul“ viei, Christos Isus este marele funcționar executiv în Templu și execută însărcinările primite de la Iehova. Pentru aceasta spune Iehova lui Christos: „Cheamă pe lucrători“. Timpul a sosit pentru a li se plăti salariul.

¹⁸ Lucrătorii totdeauna se bucură când vine timpul plății, și unii cari au lucrat cinstit, sunt bucuși și feliicită pe conlucrătorii lor. Lucrul unei zile era gata, și acuma au primit plata au avut ferii de seară, pentruca în ziua următoare să se poată pe lucru cu un zel și mai mare. Aceasta urma să fie atitudinea naturală a lucrătorilor, cari și-au prețuit poziția. Așa a fost și cu lucrul din via Domnului în anul 1931. A sosit un timp de veselie deosebită, deoarece stăpânul a plătit pe lucrătorii viei. Lucrul nu a încetat atunci, ci din contră zelul lucrătorilor a devenit și mai mare; în anul următor, adică 1932, numărul pionerilor și ajutorilor de pioneri în Statele Unite și teritoriile alipite, a crescut la 2792, și peste întreg pământul s'a dovedit în toate grupele și secțiile de servicii o râvnă mai mare. Rămășița în fiecare națiune a început să-și dea și mai tare silința, și lucrul s'a executat într'un mod mai bine organizat și mai armonios.

¹⁹ La porunca stăpânului viei, lucrătorii au fost convocați de Christos Isus, ispravnicul. Ei s'au adunat la o conferință însuflețită în cel mai înalt grad a poporului lui Dumnezeu, care nu a avut seamăn în timpul modern. Conferința aceasta a avut loc în Columbus, Ohio, în Iulie 1931. Poporul lui Dumnezeu s'a adunat acolo, natural, fără să fi știut ce se va întâmpla; ei însă au crezut că Domnul va da o deosebită binecuvântare, acelor, cari îl iubesc și cari îl servesc cu bucurie. Domnul a convocat pe lucrători, pentruca să se poată constata, cum au priceput condițiunile legământului lor cu Iehova pentru Impărăție, și dacă ei erau mulțumiți și recunoscători pentru ocaziile lor de servicii, și dacă a fost mulțumitoare îngrijirea, care s'a făcut

pentru dânșii. Domnul a organizat conferința aceasta și fără îndoială a lăsat pe îngerii Lui să se îngrijească, pentruca lucrătorii să fie convocați. Mulți lucrători din vie, natural că erau siliți să rămână acasă; dar ei au avut parte din conferință, deoarece ceace a avut loc acolo, a fost comunicat tuturor celorlalți de pe pământ. Publicația „The Messenger“ din cursul duratei conferinței dădu o privire generală a organizațiunei lucrului în toate părțile pământului, și a raportat toate momentele conferinței; publicația a fost trimisă în toate părțile pământului, ori unde s'ar fi găsit unii din poporul chemat al lui Iehova, care au fost folosiți de El ca martorii Lui. Era o adunare generală a lucrătorilor din via lui Iehova.

²⁰ Parabola arată că plata trebuie să se plătească încă în timp ce lucrătorii sunt activi în lucrul de pe pământ; dar nu atunci, când au ajuns la sfârșitul călătoriei lor și au ajuns în cer. În cer nu va fi nici o plângere și nici murmurare. Dar parabola arată că pe vremea plății au existat murmurători și nemulțumiți. Salariile plătite nu puteau să fie de natură materială sau pământească, ca bani sau case, sau ceace are putere de cumpărare, pentru a câștiga lucruri materiale, pământești. Este o răsplătă spirituală sau o plată, care are un preț deosebit pentru aceia cari stau în legământ cu Iehova; și plata aceasta poate să fie plasată aici pe pământ spre folosul lor, întrucât iau parte la justificarea Numelui lui Iehova. La conferința aceasta, în ziua de 26 Iulie, s'a pus înaintea celor adunați o rezoluție sau o hotărîre, și volată de aceștia; după aceea rezoluția a fost comunicată grupelor poporului lui Dumnezeu depe întreg pământul, și volată și de ei; este o hotărîre, care, cum se arată acuma, în istoria adunării lui Dumnezeu cu totul deosebit este de o importanță senzațională. Este sigur, că Domnul a folosit pe îngerii săi și a condus punerea la punct și prezentarea hotărîrii; și deoarece toți posedară spiritul Domnului, era de așteptat că ei vor primi condițiunile legământului, și așa s'a și întâmplat. Această rezoluțiune, care a fost primită cu cea mai mare însuflețire pentru Impărăție, între altele cuprinde următoarele cuvinte:

„Că noi, răscumpărați prin sângele scump al Domnului și Mântuitorului nostru, îndreptățiți și născuți de Iehova Dumnezeu și chemați în Impărăția Lui, declarăm fără șovăire, că noi suntem supuși și devotați lui Iehova Dumnezeu și Impărăției sale; că noi suntem servii lui Iehova, însărcinați, în Numele Lui și în ascultarea poruncilor sale, să facem o lucrare, de a transmite mărturia lui Isus Christos și pe mai departe a face de cunoscut oamenilor că Iehova este adevăratul și atotputernicul Dumnezeu; pentru aceasta urăm de bine și primim cu bucurie Numele, pe care l-a numit gura Domnului Iehova; și dorim să fim cunoscuți sub numele *Martorii lui Iehova*, și așa să fim numiți.“ — Revista 1931.

²¹ O plată mai mare nu se putea plăti creaturilor de pe pământ, decât să primească un nume de pe buzele lui Iehova; numele acesta arată relația strânsă și cordială între Iehova și poporul său credincios. Niciodată mai dinainte nu a dat creaturilor o astfel de plată, și nici nu o va da altora afară de urmașii credincioși ai lui Christos Isus. El dă acestor

lucrători credincioși din via sa un nume nou, și le spune: „Eu sunt Iehova, acesta este Numele meu; și slava mea n-o voi da altuia.” — Isaia 42:8.

22 Poporul lui Iehova este menit, ca să stea pentru Numele Lui. Primește echipajment și dela acest timp încoace vor fi trimiși ca reprezentanți oficiali ai Domnului, ca să fie martori pentru El și să facă de cunoscut, că Iehova este singurul adevărat Dumnezeu; că Fiul său Isus Christos, este Împărat; că Împărăția a sosit și este unica speranță pentru neamul omenesc. Aceștia le spune Iehova: „Voi sunteți martorii mei, căci Eu sunt Dumnezeu.” (Isaia 43:12) Sionul este acum zidit, Copiii lui s-au născut și cortul ei a trebuit să se lărgească. Clasele Estera și Rut, au fost aduse ca membrii clasei servului între oastea poporului lui Iehova, și timpul a sosit, când toți acești lucrători credincioși trebuiau să fie descoperiți ca un popor propriu al lui Iehova. În armonie cu această concluzie a scris profetul lui Dumnezeu: „De dragostea Sionului nu voi tăcea, de dragostea Ierusalimului nu voi înceta, până nu se va arăta neprihănirea Lui, lumina soarelui și izbăvirea lui, ca o făclie, care s'aprinde. Atunci neamurile vor vedea neprihănirea ta, și toți împărașii slava ta; și-ți vor pune un nume nou, pe care-l va hotări gura Domnului.” — Isaia 62:1,2.

23 Profetia cu privire la numele nou, nu putea să se aplice după credincioșii ar fi fost duși în cer, ci trebuie să se împlinească, în vreme ce credincioșii, ca reprezentanții lui Iehova și a Împărăției sale pe-trec încă pe pământ. Neamurile nu ar putea vedea cinstea, pe care Iehova a da martorilor săi, după ce vor fi duși de pe pământ la cer; dar profetia aceasta arată că martorii vor fi urmăriți de neamurile pământului. Acești lucrători nu pentru aceea se trimit pe câmp, ca să lucreze să poată intra în cer, ci pentru a-i pune la probă, și pentru a-i pregăti pentru un serviciu deosebit al lui Iehova, de a da în știre Numele Lui. Popoarele neamurilor de pe pământ trebuie să recunoască că Iehova este Dumnezeu, și că El are un popor pe pământ, care-l este credincios și devotal și își păstrează neprihănirea înaintea Lui. Scopul lui Dumnezeu, de a nimici națiunile, care constituie pe organizațiunea lui Satan, trebuie să fie făcut de cunoscut; Iehova da credincioșilor săi numele nou, și li se acordă privilegiul cel mai onorabil, de a ieși afară și a vesti judecățile lui Iehova, înainte ce se vor executa. Nici unul din cei ce nu iubesc pe Dumnezeu, nu dorește să poarte numele, pe care Iehova îl da martorilor săi credincioși. Altorii li e rușine să poarte numele Celui Prea Înalt. Aceasta se dovedește prin faptul, cari se bucură că sunt cunoscuți ca martorii lui Iehova; sunt disprețuiți și batjocoriți din partea acelorora, cari cu toate că afirmă că sunt urmașii lui Christos, dar de fapt nu sunt. Christos Isus, în calitate de „ispravnic” al lui Iehova, plătește salariul, și mărturisește înaintea lui Iehova pe aceia, cari nu se rușinează de a fi numiți cu numele Lui, „Căci de oricine se va rușina de mine și de cuvintele mele, se va rușina și Fiul omului de el, când va veni în slava sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.” (Luca 9:26) Numai aceia cari iubesc pe proprietarul viei, vor fi pedepșiți mulțumiți cu plata primită și se vor bucura că au primit plata aceasta. Aceștia sunt

aceia, cari se bucură acum, că poartă numele *martorilor lui Iehova* și ca o mărturie pentru Numele Lui transmit altora roadă Impărăției sale.

24 Pe vremea când s'a făcut plata lucrătorilor din vie pentru lucrul lor, în mod automat s'au împărțit în două grupe, din care una este mulțumită, și cealaltă se plânge și murmură. Plata salariului descoperă pe cei egoiști și pe cei desinteresati. Pe cei din urmă Domnul îi folosește și pe mai departe pentru Numele său, pentruca popoarele de pe pământ să cunoască că El are martori cari își păstrează neprihănirea față de El. Convocarea lucrătorilor în timpul acesta hotărât și răsplătirea lor caracterizează o vreme când toți aceia, cari au primit chemarea pentru Împărăție și au fost trimiși în vie, să lucreze, au fost supuși unei încercări deosebite. Această concluzie se evidențiază clar din textele scripturale și din fapte, pe care le vom arăta în continuare. (Continuarea urmează)

Întrebări pentru studiul berean

- Alin. 1. Cui și sub ce condițiuni plătește Iehova plata? Cum au ajuns aceștia în situația să fie onorați în așa fel?
- Alin. 2. Cine este „gospodarul”, cine „ispravnicul” și cine sunt „lucrătorii”, care sunt amintii în parabolă? Ce este „denariul”. La ce vreme se referă parabola?
- Alin. 3. Ce se pare să fie fost indemnul, care a adus la iveală parabola aceasta? Cine trebuie să primească iusul? Dela cine și când trebuie să primească aceasta?
- Alin. 4-7. Explică expresiunile, că a) gospodarul a ieșit afară „dis de dimineață”; b) de a întomi lucrătorii; c) „în vie”. Cum este a se aplica Matei 20:1 cu alte cuvinte?
- Alin. 8. În care patru puncte zace un înțeles profetic în aceea că „el s'a întocmit cu lucrătorii să lucreze câte pentru un denariu pe zi”, cum se arată prin faptul, care indică împlinirea acestei părți a parabolei?
- Alin. 9. Descrie împrejurările, între care lucrătorii au fost tomiși dis de dimineața.
- Alin. 10. Compară împrejurarea acelorora, despre care este scris, „și au plecat acolo” (vers 5) cu aceiași lucrători, pe când „stă încă pe piață frândavi” (vers 4). Cine este a se aplica expresiunea profetică „vă voi da ce este cu dreptul”? Cum se împlinește versurile 3, 4 și 5 a profetei?
- Alin. 11, 12. Arată adevărurile importante descoperite și împrejurările, cari au obvenit întru împlinirea expresiunilor cu privire la ceasul a) al șaselea și b) al nouălea.
- Alin. 13, 14. Raportează fapte importante și primordiale, care se potrivește la împlinirea profetei despre „ceasul al unsprezecelea”.
- Alin. 15-16. Ce se arată în aceea că lucrătorii au primit plata, când s'a terminat ziua? Ce s'a ilustrat simbolic prin „denariu”? Arată că, a) timpul și scopul plății și suma de o potrivă a „salariului” sunt în armonie cu legile lui Iehova; b) că faptele care au avut loc întru împlinirea parabolei, consumă cu aceasta.
- Alin. 17-21. Arată a) cum se potrivește „numele nou” la parabolă cu privire la vreme, naturii și felului și a scopului plății lucrătorilor; b) mai departe, dacă răfuiala lucrătorilor înseamnă că nu trebuie să se mai lucreze. Descrie călea evenimentelor, prin cari s'a împlinit convocarea și plata efectuată lucrătorilor. De ce valoare este plata aceasta, pe care gospodarul lasă ispravnicului său să dea lucrătorilor?
- Alin. 22, 23. Citează alte Scripturi profetice, care asemenea se împlinește în timpul sau la începutul timpului acestui. În ce scop se trimit în vie acești lucrători? Ce răspundere aduce cu sine ocaziunea, de a lucra în via lui Iehova?
- Alin. 24. Arată că primirea plății este o probă pentru lucrători, și că ce se descoperă prin o astfel de probă.

(W. T. din 15 Nov. 1933)